Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave. Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Första Skepterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 5 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram, och kors $1.50

Förlovningsannonser, Önskar, etc. 50c per gång å högrunna icke överstigande 1 tum en kol spalt. Betalning för annonser för all tid inskickas i förskott.

Torsdagen den 8 December, 1921.

Varför även kvinnorna?

ORGANISERA är dagens lösen. Den tiden har nu kommit, då det är lika viktigt för farmens kvinnor att organisera som det är för männen. Mrs. George Brodie, president för United Farm Women of Ontario, yttrade nyligen på ett farmarmöte av män och kvinnor:

"I dag äro Ontario kvinnorna 'större kvinnor' än någonsin förut uti politikernas ögon. Och häri ligger faran. Vad äro 175,000 farmarhustrur i Ontario? De äro helt enkelt individer utan förmåga att formulera sina önskningar i ett definit program av lagstiftning, om de ej ha organisation".

Vi undra om medlemmarna av U.F.M., U.F.A. eller S.G.G eller alla andra farmarorganisationer i Canada inse vikten i detta utlåtande. Det är ej allenast kvinnorna i Ontario, som i dessa dagar ådraga sig politikernas uppmärksamhet. Samma är förhållandet i alla progressiva länder i världen. Med rösträtt för kvinnor är en kvinnas röst lika god som en mans. "Häri ligger faran", säger Mrs. Brodie. Organiserade komma farmkvinnorna liksom förut farmarena, att bliva ett byte för den politiker, som lockar till sig deras röster samt sedan tjänar de stora intressena, då han blivit vald.

Varenda manlig medlem av en farmarorganisation bör se till att hans maka och dotter gör detsamma. Varje farmare bör av eget initiativ giva dem de nödvändiga medlen att betala medlemsavgiften. På många håll ha nu visserligen kvinnliga farmarorganisationer sprungit upp, men det är ej nog — de böra finnas på varje plats. Ofta nog äro kvinnorna så överhopade med barnhärtighetsarbeten etc., att de förbise den första plikten mot sig själva — rätten att organisera för att skydda sina egna intressen.

De diverse farmarorganisationernas medlemmar böra ej nöja sig med att deras hustrur och döttrar ägna sig åt barnhärtighetsarbete, fast det är gott och väl i och för sig. Ni behöver deras hjälp och om de ej äro organiserade, kunna de ej hjälpa er i edra organiserade ansträngningar. Om de förbliva oorganiserade, komma de att hindra er i edra strävanden för sammanhållning. För edra egna intressen hade det varit bättre, om de ej alls haft rösträtt, än att de överlämnas som byte för röstvärvande politiker.

De trenne mest praktiska sätten för kvinnorna på landsbygden att organisera sig äro:

1. Genom att bilda en lokalförening av låtom oss säga United Farm Women of Alberta.

2. Genom att bilda en "Women's Committee" i förening med lokalföreningen av U.F.A.

3. Genom att bilda en lokalförening sammansatt både av män och kvinnor.

Vi hoppas att våra svenska kvinnor på farmen gå i spetsen för denna rörelse samt starta en kvinnlig farmorganisation, vare sig de bo i Manitoba, Alberta, Saskatchewan eller i någon av de andra provinserna.

Vi behöva kvinnorna i politiken såväl som i hemmet. Vi hoppas att deras inträde skall rensa bort mycket ogräs. Och för det första och sista — för sin egen skull böra farmarkvinnorna göra det. Det är deras plikt att skydda sina egna livsintressen.

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande uppfriskande och helande Lotion: Murine för rodnad ömhet, granulation, klåda ögon och ogonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13

Murine Eye Remedy Co., Chicago

Hur skall en radikal avrustning åstadkommas?

OVANSTÅENDE fråga besvarades för en tid sedan av den välkände dr. Nath. Beskow i Stockholm vid ett möte, som hölls av Förbundet för humanistisk politik samt Förbundet för kristligt samhällsliv. I sitt tal över denna fråga framhöll dr. Beskow, att en opinion bör skapas för radikal avväpning. Vi meddela härnedan ett kort sammandrag av hans tankedigra och väckande tal.

Tal. konstaterade till en början, att avrustningsfrågan har många framstående förespråkare, vilka anse en dylik radikal åtgärd vara den enda möjliga för fredens bevarande. Tal. anslöt sig till denna åsikt. Det är krigsrustningarna, krigsberedskapen, som är ruinerande för folken. Och få de fortsätta, gå vi säkerligen mot ett nytt världskrig. Denna fråga har redan diskuterats både i militära kretsar och andra, som äro intresserade särskilt storfinansierna. Och än mera fruktansvärda förstörelseredskap än de förut existerande äro under arbete, vilket också tyder på, att man väntar ett nytt utbrott av mordlustan i stort.

Den förefintliga politiska spänningen pekar också emot det nya världskriget. De oerhörda rustningarna lägga på folken ett sådant tryck, att det förr eller senare måste bli ett utbrott. Och konfliktanledningar saknas ingalunda. Tal. erinrade om hämndtankarna i Centraleuropa, om tvistefrön i Stilla Oceanen, mellan Japan, Kina, England och Amerika o.s.v. Bakom allt detta spårade han storfinansierernas intressen. Det är i regel dessa, som stå bakom varje krigsrörelse liksom också bakom storpolitiken i allmänhet.

På grund av dessa förhållanden, vilka för övrigt ingen ens sökt förneka, är det nödvändigt att skapa en opinion, som delar in på annat spår. Det är den allmänna opinionen, som leder statsmännen.

Man kan tycka, och det har även mången gång sagts, att de små staterna ej kunna ha något inflytande på världshändelserna. Motsatsen har dock visat sig. Man såg ju under världskriget, hur angelägna de stora krigförande makterna voro att söka urskulda sig inför de små neutrala staterna. En samlad opinion ej blott för den tillfälliga freden utan även för en allmän avväpning, skall därför helt visst icke varda utan betydelse, även om den kommer från en mindre stat. För övrigt ha vi icke rätt att vara likgiltiga, ty ansvaret vilar även på oss.

Men det får icke vara en opinion hurudan som helst, utan en opinion som bottnar i både förstånd och samvete och alstrar en stark tro, som håller provet även under skenbara misslyckanden. Den måste vara målmedveten och riktande sig ej blott mot det fjärran liggande utan också på det närliggande målet. Och tal. tvekade icke att säga, att det är vår plikt att säga ifrån, att uttala vår mening utan att vänta på att någon större stat skall göra början. Ty en sådan väntan kunde komma att bli allt för lång och ödesdiger. Det gäller att agitera och att taga risken att börja. Tal. trodde på den goda viljan hos de maktägande och att de insågo rättfärdighetens krav. Och den, som har mod att öppet träda fram och visa förtroende, han är onekligen den starkare. Och nu är det historiska ögonblicket inne att slå in på denna förtroendets väg.

Är man sålunda överens om, att en samlad opinion för avväpning nu är av nöden och av förhållandena påkallad, så blir frågan den, hur den skall åstadkommas. Tal. förmenade, att man här hade att bygga på den opinion, som redan finnes och att ej tröttna vid att föra fram sanningen. Det behövs också upplysning om, vad som sker just nu. Vidare framhölls nödvändigheten av att söka få pressen med. Detta har sig ibland något svårt, alldenstund pressen i många fall ligger i händerna på storkapitalet.

Tal. slutade med att betona vikten av, att undervisningen i skolorna ställdes på den allmänna förbrödringens basis, samt att ordets förkunnare toge sikte på de aktuella syndarna i vår tid och sökte väcka ansvarskänslan och det sociala samvetet.

En olöslig knut.

DEN BERÖMDE italienske historikern Ferrero anser situationen i Europa, sådan som den nu gestaltar sig, som en "olöslig knut", skriver vår kollega Sv. Pacific Trib. Ju mer tiden skrider framåt, säger han, visar det sig, att Europa håller på att dö av en sjukdom av politisk art. Han har kommit till slutsatsen, att Europa inte längre har några regeringar, värda det namnet. Varken Ryssland eller Tyskland, Österrike eller Ungern, där röda eller rödsvarta republiker, scharlakansröda eller vita diktaturer med möda förmå hålla sig uppe på de forna kejsardömenas ruiner, äga några livskraftiga regeringar. De som finnas leva ett skenliv undergräft av bankrutten, den allmänna hungern, de politiska lönnmorden, förräderierna mot egna landsmän, sammansvärjningar och rasande partistrider, släpa sig blott fram från den ena dagen till den andra.

Och icke ens de nya staterna, dessa, som vuxit upp på ruinerna av de gamla, sådana som Polen, Jugoslavien och Böhmen, hava några verkliga regeringar, ty man kan icke veta om deras statsbyggnad skall kunna hålla stånd mot den storm man när som helst kan vänta skall blåsa upp. Och de segrande staterna då? Vem regerar i Italien? Är det kronan eller ministären eller byråkratien, parlamentet eller den offentliga opinionen? Den som skulle kunna besvara dessa frågor, vore i sanning en vis man. Den engelska regeringen har ju blivit tvungen i Irland, liksom förut i Zululandet, att föra ett repressalierkrig mot egna undersåtar och därpå inlåta sig på förhandlingar med de föregivna upproriska samt att därvid använda sig av de former, som pläga begagnas mellan stat och stat. Lugn råder för närvarande endast i Frankrike, som blivit konservativt, men mot vilket nu alla de revolutionära krafterna i Europa sammansluta sig.

Huru länge skall väl detta tillfälliga lugn komma att råda? Ferrero hade redan 1917 förutsagt, att folken efter världskriget skulle vara missbelåtna med alla de åskådningssätt, som sedan ett århundrade tillbaka bekämpade varandra i Europa med såväl monarkismen som republikanismen, internationalismen som nationalismen, militarismen som pacifismen. Denna profetia har genom fakta mer än överträffats. Och orsaken härtill grundar sig på följande sätt: före kriget var freden osäker på grund av att tyska regeringen var för stark, nu er den osäker på grund av, att den tyska regeringen är för svag. Hur skulle man kunna hoppas, att en regering kunde uppfylla alla Versaillesfördragets åtaganden, vilken icke ens förmår skydda sina mest framstående partivänners liv eller ens hämnas dem, då de träffats av de monarkistiskt sinnades mördarekulor, en regering, som icke är i stånd att motarbeta det ständigt ökade finansiella slöseriet, då såsom i augusti påstods det dagliga underskottet ökats till 400 miljoner.

Segrarna hava begått det oerhörda, måhända dödliga misstaget att icke inse, att den tyska republiken vore den största av dess krigstroféer och att man skulle ha kunnat leva i fred med denna republik, om man med alla tillgängliga medel hade understött densamma. I stället har man genom Versaillesfördraget strypt densamma. Icke genom finansiella förpliktelser utan genom det fransk-engelsk-italienska protektorat, varunder man ställt Tyskland. Tror man verkligen, utropar Ferrero, att en nation, som för sju år sedan var den starkaste i världen, skall finna sig i en så fullständig förnedring? Varje tysk regering, som erkänner detta protektorat, är på förhand säker på att bliva missaktad i nationens öga.

Om man nu icke i tid råttar detta misstag, kan det icke undgås, att en katastrof bryter in över hela Europa, vars första offer obetingat blir Frankrike.

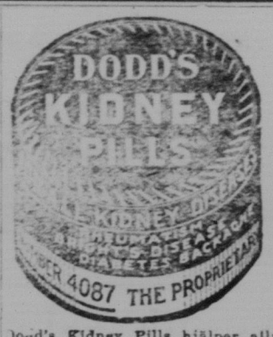

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Min egen spalt.

För Svenska Canada-Tidningen av Nils F:son Brown.

DET HAR KOMMIT till den punkten, att en socialist nu ser sig nödsakad att i Svenska Canada-Tidningen stiga upp och försvara de socialistiska principerna mot Forums numer notoriskt antisocialistiska propaganda.

I numret för den 15 nov. visar nämnda "tidskrift" klara färger. Med oförfalskad kapitalistisk röst sjunger den sin sång mot det socialistiska kravet på jordens socialisering. Man förnimmer tydligt "redaktören" kapitalisten - godsägarens skrämda stämma inför de stygga socialisterna, som, enligt gammal sägen, "vilja taga jorden från honom". Han predikar, att både ur sentimental och produktionssynpunkt får jorden icke på några villkor socialiseras, utan jordbruket måste i alla tider fortgå på de vägar, som kapitalismen utstakat för det. Man är tacksam för detta klara besked.

Den farmare, som ägnat ett närmare studium åt socialismen, låter emellertid icke förskräcka sig av dylika kapitalistiska "kråkskrämmor". Ty denne farmare vet först och främst, att socialismen icke har något som helst med sentimentalitet att skaffa. Socialismen räknar varken med känsla eller tro. Den bygger endast på vetande. Samma farmare vet även — icke minst av egen bitter erfarenhet — att enmansjordbrukets dagar äro räknade, att ur produktionssynpunkt sett måste den individuella farmningen så småningom uppgivas för att ersättas av gemensam farmning efter kommunistiska linjer. Det är icke blott industrien, som ropar på socialisering för att lyfta arbetaren ur den misär, han nu befinner sig i. Jordbruket har — kanske i ännu högre grad — samma behov av socialisering, om icke bondeklassen skall sjunka ned till en klass av torpare under de mest eländiga förhållanden. Industrien pekar allt mer mot massproduktion. Jordbruksindustrien gör sammalunda. Ensamfarmning kan aldrig skapa effektiv massproduktion. Endast ett socialiserat lantbruk, som i sin hand har samlade alla vetenskapens medel och där det individuella profitbegäret icke har något som helst spelrum, kan bli till nytta och skaffa bröd och komfort, icke blott åt dem, som direkt sysselsättas i denna industri, utan även åt andra arbetare i samhället.

* * *

Henry Ford är ingen socialist. Men han är en praktisk man. Han vet, vad massproduktion vill säga — han har reda på hur dylik mest effektivt skall bedrivas. Han har även förmågan att blicka in i framtiden. Han är icke rädd att pröva det nya. Upton Sinclair, som för några år sedan företog en bergsbestigning i Fords sällskap, kände sig övertygad, att om Ford fick leva länge nog, skulle han få blicken öppen för socialismen. Vilken tjänst en dylik förmåga kunde göra ett socialistiskt samhälle, behöver knappast påpekas.

Henry Ford ser en ny dag för jordbruket. I en nyligen publicerad intervju har han uttalat sig om dess framtid. Man frapperas ovillkorligen av vilken likhet Fords framtida jordbruk företer med det socialistiska. Ford har naturligtvis icke frigjort sig från de kapitalistiska synpunkterna, och hans tankar sväva ännu kring den privata profiten för farmaren. Men den bild, han giver av det framtida jordbruket — detta är ingen fantasibild utan bakom den står Fords enorma och mångåriga erfarenhet i massproduktion —, sammanfaller i det stora hela med den, som den vetenskapliga socialismen utmålat. Denna är icke heller någon fantasibild utan är grundad på vetenskapliga fakta och på erfarenheter gjorda under det kapitalistiska produktionssystemet.

I den ovan nämnda intervjuen sade Ford bl. a.:

"Minst 90 procent av farmarenas arbete idag är icke nödvändigt. De gödsla icke tillräckligt sin jord och de använda icke nog med maskineri. Tjugu dagar om året är nog för att utföra arbetet på vilken farm som helst, om arbetet göres med maskineri och göres på det rätta sättet. I en nära framtid kommer farmaren att bli en man, som delar sin tid mellan tre sysselsättningar. Tjugu dagar om året skall han ägna sig åt jordbruket. Ytterligare fem eller tio dagar skall han ägna åt transportering, då han skall lasta sina produkter på motorvagnar och på goda vägar föra dem till marknaden. Den övriga delen av året skall han ägna sig åt industrien, varmed jag menar, att han skall arbeta i någon fabrik nära sitt hem. Dylika fabriker finnas icke nu i någon större mängd, men de komma..... Farmaren kommer att i en nära framtid bo i samhällen och ha hem, i vilka han har all modärn komfort. Det gamla isolerade livet med ett farmarhus här och ett farmarhus där, är snart slut."

* * *

FRÅN DETTA PROGRAM kan naturligen en hel del avvikningar göras, och socialismen kommer säkerligen icke att punkt för punkt följa det. Ford har tydligen ingen tanke på jordens socialisering. Han tror, att farmaren fortfarande privat skall äga sin jord. Socialismen säger, att jorden måste socialiseras och därmed det privata profitbegäret utrotas. Ford har annars målat ganska korrekt. Genom gemensambruk, genom kommunistiskt jordbruk, kommer farmningen att gå många gånger lättare än nu. Den kan utföras på betydligt kortare tid och oändligt mycket bättre. Avkastningen från ett sådant jordbruk måste därför giva dem, som direkt arbeta däri, och samhället i övrigt ett rikligare bröd än nu är förhållandet samt bereda större komfort och mindre arbete än nu är fallet. Farmaren behöver icke heller under ett socialistiskt system frukta för skuldsättning och skulders betalande. Sådana får han aldrig. Om han kommer att tillbringa den tid, han är ledig från själva farmningen, i fabriker, såsom Ford säger, låter jag vara osagt. Att något samhällsnyttigt arbete kommer att avfordras honom, då den vetenskapliga massproduktionen drivits till sådan höjd, att han kan fullgöra sina plikter på farmen på trettio dagar, torde vara tydligt. Vilken form detta kommer att taga, torde dock vara omöjligt att nu säga. Det får tiden förmodligen utvisa.

Kort sagt, om jordbruket socialiseras, kommer farmarens ställning att förbättras. Han kan då leva ett sorgfritt liv, fyllt av lagom arbete och lagom vila. Han får tillfälle att utveckla sina andliga förmögenheter, vilket han under det kapitalistiska systemet har svårt att göra, både på grund av att han måste slava nästan dag och natt och på grund av den isolering, som ensamfarmningen medför. Han blir under det socialistiska systemet i tillfälle att njuta av livet, verkligen leva helt och fullt.

Det nya systemet innebär sålunda ingen som helst fara för farmaren. Det betyder endast stora fördelar. De enda, som komma att lida därav, äro storfarmarena, godsägarna, de som farma farmarena. De bli naturligen icke i stånd att tillfredsställa sitt profitbegär och de tvingas även att arbeta, "ty den som icke vill arbeta, han skall icke häller äta", blir det socialistiska samhällets lösen. För den vanlige farmaren däremot betyder socialiseringen av jordbruket uteslutande fördelar.

Ur etisk synpunkt sett är det även naturligt, att privatäganderätten till jorden måste fallå. Det står visst i skriften: "Jorden är Herrens". Vi säga: "Jorden är samhällets". Ingen har rätt att säga, att den eller den jordbiten är min. Jorden tillhör alla. Och den skall därför också brukas till samhällets, till allas bästa.

* * *

ATT DESSA SYNPUNKTER så litet framföras i den praktiska politiken är beklagligt. Det är som om hrr politici, som kalla sig radikala, skulle frukta att vidröra denna fråga. Man håller före, att farmaren fått den kapitalistiska tron på den privata äganderätten så inprängt i sitt medvetande, att man skall uppväcka hans vrede, om man söker röra vid den. Man är tydligen mera mån om röster än om att verkligen upplysa farmaren och söka genomdriva en politik, som enbart skall gagna honom. Det är icke minst fallet med den politiska farmarrörelse, som nu talas så mycket om i Canada och som för första gången i större skala prövas i valet den 6 dec. (Valet har icke hållits, när detta skrives). Man får otvivelaktigt det intrycket, att denna rörelse trots sin styrka, ännu endast är organiserad okunnighet, såsom One Big Union Bulletin nyligen påpekade. "Ty även", säger denna, "om de progressiva komma till makten, behöver kapitalistklassen icke ha något att frukta för dem, ty deras sinnen äro lika kapitalistiska som det parti, som nu sitter vid makten, och de betrakta löneslaveriet såsom evigt".

Så länge farmarena arbeta endast för reformer inom det nuvarande kapitalistiska samhällets ram, skola de icke mycket förmå förbättra sin ställning, hur många platser de än erövra i parlamentet. Och om de av allehanda kvacksalvare låta förleda sig att tro, att socialiseringen av jordbruket är skadlig både ur sentimental och produktionssynpunkt, komma de också att förbli i ungefär samma misär, som de nu befinna sig i, hur mycket än deras "ledare" organisera dem och skria om reformer.

Det finnes endast en reform: socialisering. Det finnes endast en form av produktivt jordbruk: det socialiserade. Det finnes endast en form av lantbruk, under vilket farmaren kan leva ett sorgfritt och lyckligt liv: det socialistiska. Han kan icke vänta någon som helst väsentlig förbättring i sin ställning, förrän han lärt den läxan och börjat omsätta den i verklighet. Det beror sålunda på farmaren själv, hur länge han skall föra det liv, han nu för. Det beror på honom själv, när han anser tiden vara inne för en människovärdig tillvaro för den jordbrukande befolkningen.

Vi behöver emellertid icke misströsta. Dagen kommer nog. Låt mig åter citera O.B.U. Bulletin:

"Slutligen skola emellertid de små farmarena, och de äro i avgjord majoritet, se det gagnlösa i den politik, som nu framföres av de stora kapitalistfarmarena, och trots deras nuvarande okunnighet, skola de tvingas att se, att deras inträssen äro identiska med lönearbetarenas och att bådas mål är kapitalismens avskaffande".

* * *

FÖR DE FARMARE, som önska upplysning om jordbruket och socialismen, vill jag rekommendera Ole Hjelts "Farmaren och Socialismen", som kan erhållas från författaren, under adress Instow, Sask. Den kostar endast 25 cents. Den är värd att studera. Den giver den socialistiska upplysning, som farmaren behöver, och den skall verka som ett motgift mot den antisocialistiska propaganda, som nu sprides bland Canadas svenska farmare från 389 Logan Ave.

En Julgåva

En sparbanks passbok, med en liten deponering, är en ideal gåva för edra barn.

Vår manager skall gärna samarbeta med er.

THE ROYAL BANK OF CANADA

Inbetalt kapital och reservfonder....$40,000,000
Totaltillgångar $500,000,000

Förbudsvåg sveper över Indien.

Ofta läses i dessa dagar om den indiska självständighetsrörelse, ledd av svärmaren Gandhi, som nu drar fram över det vålda Indien med dess 330 miljoner invånare. Att den är mer än blott politisk, att den även har ett socialt och folkhygieniskt syfte, ha telegrammen icke upplyst om.

I ett av de senast hitkomna söndagsnumren av New York Herald berättar emellertid en indier, Basanta Koomar Roy, vän till Tagore och författare av en biografi över honom (även översatt till svenska), ett och annat om denna indiska självständighetsrörelse och om just dessa mindre beaktade sidor av rörelsen.

Den syftar ej blott till det negativa: bojkott av det engelska och utländska; den vill även nå positiva mål: en höjning av individens etiska plan. Ett av medlen därtill är fullständig avhållsamhet från rusdrycker av vilket slag som helst.

Det är sant, säger mr Koomar Roy, att de heliga skrifterna hos hinduer, mohammedaner, buddister och sikher sedan urminnes tider krävt absolutism: det är likaså sant, att det överväldigande flertalet av Indiens folk än i dag är "mjölk-absolutister".

Han återger en för de kristna nog så genant historia om en muhammedan, Abdul, som var i tjänst hos en kristen missionär.

En kväll kom Abdul hem och var drucken, det hade han aldrig varit förr. Då missionären frågade efter anledningen, svarade Abdul:

"Jo se, så länge jag var muhammedan, hade jag inte rätt att dricka, men i dag har jag blivit kristen, och nu vill jag försöka mig på hur det käns".

Spriten — en rikt givande "mjölkko".

Med det brittiska styret har brännvin och konjak flödat in över landet i oerhörd omfattning och blivit jämte opiumhandeln en av regeringens främsta inkomstkällor. Sålunda förtjänade regeringen på spritdrycker under åren 1913—1914 ca. 80 milj. kr., 1917—18 200 milj. kr. och beräknas för året 1920—21 få icke mindre än 280 milj. kr. Opiumförsäljningen inbringar ca. 60 milj. kronor pr år.

"Trots alla försök från brittiska och indiska nykterhetssällskap ha förhållandena blott försämrats. Sjukdom, elände och död följde i hälarna på denna medusahövdade hydra", skriver mr Koomar Roy. En f. d. viceguvernör i Panjab (i nordvästra Indien) skrev en gång sålunda:

I Nerbuddaterritorierna har jag känt hela distrikt, som avfolkats som en följd av våra spritförsäljares verksamhet. De brukade sända ut folk över hela landet för att locka dessa stackars enfaldiga människor och ytterligare demoralisera dem!

Mahatma (den helige) Gandhi har nyligen upptagit förbudssaken som en del av sin rörelse, och hela nationen har upptagit den som en helig plikt i dessa dagar ha kongresser och konferenser, kastmöten och pariahsammankomster, fackföreningar och by-"panchayats", jordbrukssällskap, studentorganisationer ock kvinnoklubbar alla som en man antagit resolutioner, däri de fördöma krogarna och bruket av rusdrycker".

En händelse, som satte eld i rörelsen.

Förbudssaken började komma i förgrunden tack vare en händelse förliden mars i Nagpur, i själva hjärtat av Indien. Myndigheterna läto då arrestera en dr. Cholkar och uttaga stämning på en annan dr. Paranjpe, utfärdade förbud för offentliga möten i samband med förbudsrörelsen och öppnade eld på folkmassorna och dödade och sårade ett dussintal. Åtgärderna motiverades med att förbudsrörelsen skulle åsamka regeringen minskade inkomster!

När våldsdåden nu börjat, fortsatte de. I Dharwar nära Bombay blevo fredliga "spejare" dödade och sårade av den brittiska polisen. Dessa "spejare" äro själen i förbudsrörelsen. De utväljas efter omsorgsfull prövning. I juni funnos i Bombay 500, som väntade att få genomgå dessa prov. I Mahatma Gandhis hemstad, Ahmedabad, avge "spejarne" ett löfte att aldrig gå en krog närmare än 10 fot, aldrig närma sig någon, som kommer ut från en krog, aldrig använda häftigt eller stötande språk, aldrig våldföra sig mot annan person och aldrig undfly, då han hotas med arrest.

De arbeta på så sätt, att när någon ämnar gå in på en krog, gå de fram till honom, bedja honom i namn av hans religion och land att icke inträda och dricka. På många ställen ha de med sig mjölk, som de gratis erbjuda de törstiga.

Dessa så synnerligen fromt och försynt arbetande "spejare" bli ofta på det brutalaste sätt misshandlade av krogägarna och deras vänner polisen. Dessa kasta sten på dem eller ruttna ägg och piska upp dem med bambukäppar.

"Dryckesseden", säger Gandhi, "är mer fördömlig än stöld och prostitution, ofta är den fader till båda. — — Med glädje", säger han vidare, "skola våra 'spejare' gå i fängelse och även låta sig skjutas hellre än att dra sig ifrån sin uppgift. Krogarna måste stängas, även om där skall flyta strömmar av blod från dem som ej låta sig hejdas av regeringens order".

Hela nationen lystrar till ropet på förbud.

"Över hela Indien", säger mr Koomar Roy, "i stad efter stad, i by efter by ringa nu alkoholtrafikens dödsklockor". I de stora städerna stängas krogarna. Folket vägrar att ha befattning med dem. Dryckenskapen minskar följaktligen med våldsam fart. Och den som anträffas drucken lämnas alldeles åt sig själv; han blir bojkottad inom sin kast, barberare, tvätterskor och präster vägra att mera hjälpa honom. Handlandena neka honom att köpa något. Hans hustru vill ej ha med honom att göra. På det viset försvinner både alkoholförbrukaren och "missbrukaren".

Det är som synes en på sitt sätt märklig förbudsvåg, som sveper fram över Indien och går fram med fart och kraft. Regeringens inkomstkällor hotas allvarligt och de brittiska myndigheterna svära ve och förbannelse över denna Gandhi. Men över hela Indien går ropet:

"Gandhi Maharaj Ki Jai!" (Seger åt Maharaj Gandhi!)

Specialister i Kiropraktik.

Dr. Hugh J. Munro
WINNIPEG CANADA

Telef. A 1179 609 Avenue Blk.
265 PORTAGE AVENUE.

Säger Dyspeptiker Vad De Skola Ata

Undvik indigestion ,sur syrlig mage, halsbränna, gas i magen etc.

Indigestion och praktiskt taget alla former av magoordningar äro i nio fall av tio ,säga läkarauktorieterna, beroende av överflöd på saltsyra i magen. Kronisk "syremage" är mycket farligt och offer därför skulle göra en av två saker.

Antingen kunna de gå på en begränsad och ofta obehaglig diet, undvikandae föda, som de ej låta och som irriterar magen och leder till för stor avsöndring av syra ,eller kunna de äta efter behag men moderat samt praktisera motverkan av effekten av det skadliga syran och hindra gasbildning, surhet och förtidig förruttning genom att vid måltiderna bruka litet Bisurated Magnesia.

Det finns troligen intet bättre eller mer pålitigt medel mot syra än Bisurated Magnesia och det brukas vida för detta ändamål. Det har ingen direkt inverkan på magen och är ej ett matsmältningsmedel. Men en tesked av pulvret eller ett par fem gram tabletter tagit i litet vatten med födan neutraliserar syreöverflödet och hindrar vidare bildning. Detta borttager hela orsaken och maten smältes naturligt utan behov av pepsin piller eller artificiella medel.

Få några ounces av Bisurated Magnesia från någon pålitlig apotekare. Begär antingen pulver eller tabletter. Det finns ej som vätska, mjölk eller citrat och Bisurated form är det ej avförande. Försök detta sätt och åt, vad ni önskar nästa mål och se, om detta ej är det bästa råd, ni någonsin bade om vad ni bör åta.

Ruthenian Booksellers & Publ. Co., Ltd., 850 Main St., Winnipeg, Man.